

Proud member of the European and the
International Fire Fighters Unions Alliance
EFFUA & IFFUA

DANISH FIRE FIGHTERS

Brandmanden

LEDER

Af: Jesper Bronée
Formand
Brandfolkenes Organisation

Overenskomst/aprilsnar...ja eller nej!

Grænsesagen!

Grænsesagen mellem 3F og FOA er i fuld gang, og mange af BOs medlemmer afventer spændt hvad LO beslutter, der skal være afgørelsen i sagen.

Uanset hvad beslutningen i grænsenævnet bliver, så er der ikke kun vindere i sagen! Desværre vil der være medlemmer i enten 3F eller FOA, som vil føle, at de "tabte", og det synes jeg personligt er ærgreligt.

Men med de holdninger, der er lagt på bordet fra FOA i maj måned, så er det åbenlyst, at der ikke er interesse i at samle de to fagforbunds medlemmer på brand- og ambulanceområdet.

BO har haft fremlagt tre modeller for en løsning på striden, som på hver deres måde tog hensyn til medlemmerne og forbundene. Det er klart, at såfremt BO skulle indgå i en form for samarbejde med FOA, så var der nogle ønsker, som gerne skulle opfyldes. Sådan er det jo, hvis man indgår i et samarbejde. Desværre er dialog med FOA bare ikke muligt, med mindre man adlyder FOA, og det gør BO ikke! Det er helt sikkert!

Jeg vil uddybe grænsesagen i dette nummer, og jeg vil også dokumentere, at BO søger løsninger mens FOA ødelægger enhver form for samarbejde. Og det er jo ikke overraskende...desværre!

Der er stadig forbund, som ønsker at kæmpe for medlemmerne...og så er der dem som kæmper om medlemmerne...

FORSIDEN

Fotograf: Kenneth Meyer

To alvorlige trafikuheld

Øverst: Den 10. april kl. 23.30 kører en bilist ind i et træ på Sjøelør Boulevard og pionerene fra Københavns Brandvæsen måtte befri den fastklemte chauffør ved hjælp af klip og træk metoden.

Nederst: Den 19. maj kl. 00.49 mister en bilist herredømmet over sin VW Golf på grund af for høj fart og brager ind i en parkeret gravemaskine, og måtte reddes af brandfolken fra Vestegnens Brandvæsen. Chaufføren blev kvæstet. Heldigvis ingen andre denne gang.

Brandmanden

INDHOLD:

Side 3: Klubberne

Side 4: Grænsesagen

Side 5: Rejsebrev fra Libanon

Side 7: Kampen mod kræft

Side 7: EBST & BO imod skum

Midten: De Grå Sider

Side 10: NBS 2011 i Göteborg

Side 13: 1. maj på Svanevej

Side 14: Seniornyt

Udgivet af:

Brandfolkenes Organisation
Svanevej 22
2400 København NV
Telefon: 88 92 27 91

Redaktør:

Alle henvendelser om Brandmanden rettes til:
Tommy Kjær
Telefon: 40 57 95 07
E-mail: tbk507@mail.dk

Åbnings og tlf. tider i Brandfolkenes Organisation:

Mandag til torsdag: Kl. 09.00 - 12.30 samt efter aftale.
Fredag: Åbent efter aftale.

Telefon: 88 92 27 91

Sagsbehandler Bo A. Jensen kontaktes efter aftale:

Tirsdag: Kl. 10.00-16.00
Onsdag: Kl. 10.00-16.00
Torsdag: Kl. 10.00-16.00

Trykker:

KLS Grafisk Hus A/S
Jernholmen 42 A
2650 Hvidovre

Fotograf:

Kenneth Meyer
www.kjmfoto.dk
E-mail: kjm@kjmfoto.dk

Udkommer til:

Alle medlemmer af Brandfolkenes Organisation, herunder Brandfolkenes Seniorklub.
Statslige, kommunale og private beredskaber i hele Danmark.
Politiet. Politikere. Abonnementer.

Løssalg kr. 50,00
Årsabonnement kr. 198,00

KLUBBERNE

Brandfolkenes klub København BKK

Konstitueret formand:
Johnny Jensen 265

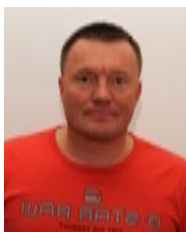

Telefon:
29 26 86 04

E-mail:
lindholt@jensen.tdcadsl.dk

Den faste klub Tårnby

Formand:
Brandmester
Jan Jørgensen 04

Telefon:
53 65 40 90

E-mail:
jjo.tb.tf@taarnby.dk

Brandfolkenes klub Frederiksberg BKF

Formand:
Flemming Jørgensen 5113

Telefon:
40 89 81 92

E-mail:
oldmarken@ofir.dk

Brandfolkenes klub Vestegnen

Formand:
Rune Teit Strøm 76

Telefon:
22 11 62 17

E-mail:
rs@vestbrand.dk

Brandmesterrepresentant

Tillidsmand for mestrene i
Vestegnens brandvæsen:

Mads Bak Petersen 48

Telefon:
30 89 34 54

E-mail:
mbp@vestbrand.dk

Thule air base

Formand:
Jesper Sommer

Mobil Dk:

E-mail:
jso@gc.gl
www.bktab.org

Brandfolkenes Organisation - branche 11's bestyrelse

BO's bestyrelse er komplet og er som følger:

Bestyrelsesmedlemmer:

Formand: Jesper Bronée (Kbh.)
Næstformand & redaktør: Tommy B. Kjær (Kbh.)
Kasserer: Johnny L. Jensen (Kbh.)
Bestyrelsesmedlem mestergruppen: Mads Bak Petersen (Vestegnen)
Bestyrelsesmedlem: Flemming Jørgensen (Frederiksberg)

Suppleanter:

1. Jan Jørgensen, brandmester (Tårnby)
2. Rune Teit Strøm (Vestegnen)
3. Martin Jakobsen (Frederiksberg)
4. August J. Madsen (Kbh.)

Valgbare i lige år:
Formanden
Bestyrelsesmedlem mestergruppen

Valgbare i ulige år:
Næstformand & redaktør
Kasserer
Bestyrelsesmedlem

Valgbare hvert år:
Alle supleanter

Advokatfirmaet Keld Pedersen og Jakob Karlsen

Telefon 36 30 73 00 – Telefax 36 30 73 02
Valhøjvej 12 – 2500 Valby – København

kp@valbyadvokaterne.dk jk@valbyadvokaterne.dk
www.valbyadvokaterne.dk

Civilsager – Straffesager – Ansættelsesret – Køb/Salg af fast ejendom
Testamenter – Ægtepagter – Dødsbobehandling

GRÆNSESAGEN

Af: Formand
Jesper Bronée

**Der er blevet skrevet og talt meget om grænsesagen igennem de sidste år, og nu ser det ud til, at vi nærmer os det tidspunkt, hvor der skal træffes en afgørelse i sagen!
Men hvad er det nu lige, hele sagen egentligt drejer sig om!**

For medlemmerne af 3F/Brandfolkernes Organisation er det spørgsmålet om hvor vi må organisere os, og det er spørgsmålet om hvem, som ejer forhandlingsretten.

Siden medlemmerne af BO på en ekstraordinær generalforsamling besluttede, at BO ikke skulle nelægges, og dermed at BO skulle forlade FOA kollektivt, har vi måttet sande, at FOA alligevel ikke bare vil slippe os! Det rejser selvfølgelig spørgsmålet om, hvorfor FOA alligevel ikke vil give slip, når de nu så pænt bad os om at forsvinde fra FOA igennem opsigelsen af den samarbejdsaftale, der var indgået mellem BO og FOA1. Jeg kunne godt lide at vide, om FOAs kamp egentlig gælder medlemmerne, eller om der ligger helt andre motiver bag det, der sker i og omkring grænsesagen.

Når jeg skriver sådan, så er det muligt, at nogle vil kalde mine påstande alt muligt mærkeligt, men det er ikke nogen hemmelighed, at jeg har siddet som formand for BO igennem hele dette forløb, og jeg har oplevet, hvad der er blevet sagt og skrevet, og det er min personlige mening, at jeg har et meget godt billede af hvad det er, der foregår! Jeg har selvfølgelig ikke kunnet høre alt selv, der har faktisk været en masse mennesker, som er kommet med fakta til mig, for at jeg har kunnet danne mig det billede, som jeg vil forsøge at beskrive i denne artikel. Jeg skriver ikke min artikel for at kaste med sten, men efterhånden er det min opfattelse, at mange glemmer, hvorfor vi står, hvor vi gør, og mange glemmer, at det der foregår, er en kamp for at føre sager i medlemmernes interesse.

Inden vi i 2009 forlod FOA1 gik snakken i korridorerne på Vilhelm Thomsens Allé om, at det økonomisk ville ramme FOA1 hårdt, hvis BO forlod FOA1, idet BO dengang betalte en meget høj husleje, for at bo hos FOA1. Nogle vil sige, at dette næppe er årsagen til, at FOA fortsat gør alt, hvad der er muligt for at få BO tilbage i FOA1, men det er min personlige mening, at der nu nok alligevel er noget om snakken. Hvis FOA1 er gået væsentligt ned i indtægt på grund af BOs flytning, kan det på sigt give FOA1 problemer, og giver det for store problemer, kan det være et spørgsmål om overlevelse for FOA1. Dette er gætterier, skal jeg lige sige. På samme måde er der igen tvivl om, at da BO forlod FOA, forlod BOs medlemmer også afdelingen FOA1 og Teknik og Servicesektoren (TSS) med en gruppe medlemmer, som kunne føles på det samlede medlemstal begge steder.

Vi har fra gode venner modtaget referater fra FOA af hvad der er blevet sagt i bl.a. Hovedbestyrelsen, og her har man nævnt, at det store antal medlemmer, som forlod FOA, gav problemer! Så jeg er sikker på, at der ikke var mange i FOAs øverste top som regnede med, at en så stor gruppe medlemmer turde forlade FOA, og på samme måde at en så stor gruppe medlemmer fik skabt et nyt fagligt ståsted. Men det skete, og vi gjorde noget, som ingen andre har formået før os!

Det kan vi kun takke medlemmerne af BO for. Det er medlemmerne af BO som gør, at vi i dag står hvor vi gør.

Men nu ville jeg jo egentlig skrive om grænsesagen, idet jeg jo tidligere har skrevet om, hvordan FOA i 2009 flot lovede, at de selvfølgelig ikke ville stille hindringer i vejen, hvis nogle valgte at forlade FOA, på samme måde som jeg skrevet om, at FOA1 med opsigelsen af samarbejdsaftale groft sagt bad BOs medlemmer om at opløse BO eller skride fra FOA! Og jeg har også skrevet om, at al denne ballade startede, da nogle i brandmestergruppen i København, som efter at have forladt kollegiet og dermed frasagt indflydelsen i København, gik efter egen vinding hos FOA1s formand, ønskede at melde sig ind som ledere i FOA1. Det lyder som noget personligt, men det er det ikke, det er de nøgne fakta!

Nu sidder vi så og kigger mod LO, hvor Grænsenævnet regerer!

FOA skyndte sig at anlægge en sag i Los Grænsenævn allerede før BOs medlemmer blev medlemmer i 3F, hvilket i sig selv viser, hvor desperate FOA har været helt fra starten! Dengang ville man anlægge sagen, fordi BO havde lavet en aftale om at leje et kontorlokale hos Chaufførernes Fagforening, som vi havde et godt samarbejde med, allerede mens vi var i FOA. Mange har glemt eller fortrængt, at i forbindelse med et par konflikter på ambulanceområdet, bakkede BOs medlemmer op om vores kolleger hos Falck ved ikke at udføre konfliktramt arbejde. På samme måde tilkendegav redderne i Storkøbenhavn på et fællesmøde med ambulancefolkene i BO, at såfremt ledelsen i København og på Frederiksberg fyrede ambulancefolk ubegrundet, ville de bakke op om disse! Det er BOs opfattelse, at uanset om man er privat eller kommunalt ansat, så udfører vi alle det samme arbejde, og det gør os til en fælles gruppe ansatte, som burde have fælles interesser og arbejdsforhold. Desværre sidder der i dag en gruppe, som slet ikke kan se dette fællesskab, og det er ærgreligt, synes jeg.

Da vi kom ind i 3F den 1. maj 2010, blev der presset på fra FOAs side for at få gang i grænsesagen, og jeg er glad for dette pres, for jeg ser gerne, at det afgøres, hvem som ejer retten til at forhandle for medlemmerne.

I BO har vi den opfattelse, at vi igennem 112 år har forhandlet for BOs medlemmer, og dermed mener vi også, at vi har en eller anden form for ejerskab af forhandlingsretten. FOA derimod mener, at da vi har været medlem af FOA, og da FOA har "ført" forhandlinger for BO, så er forhandlingsretten FOAs. Her er det vigtigt at vide, at mens BO var i FOA, var det "Fagligt Udvalg" som udtog og prioriterede bl.a. overenskomstkravene, og efterfølgende sad Fagligt Udvalg med ved bordet, når overenskomstforhandlingerne foregik. Det var formanden for TSS som førte ordet, men som han selv har skrevet i en mail i forsommeren 2009, så havde han ikke det store begreb om brand- og ambulanceområdet! Derfor deltog Fagligt Udvalg altid, og derfor blev Fagligt Udvalg også altid spurgt, inden aftalerne blev afsluttet! Dette bliver tit glemt, når der tales om forhandlingsretten! Ligeledes glemmer eller fortrænger mange, at der i Fagligt Udvalg var en øremærket en plads blandt de tre medlemmer til BO (det blev senere ændret til fire medlemmer), og dette skyldtes, at BO havde de fleste medlemmer, men det skyldtes også, at BO siden 1898 havde ført forhandlinger med Københavns og Frederiksberg kommune. At dette ikke er rene gætterier dokumenteres af, at der er en separat overenskomst for de ansatte ved Københavns og Frederiksberg brandvæsen, og denne overenskomst eksisterer stadig. Det er den overenskomst, som jeg mener, at FOA forsøger at stjæle!

Senest er der sket det, at 3F og FOA mødtes med LO den 4. maj 2011 til et møde, hvor de to forbund skulle redegøre for de respektive forbunds påstande i forhold til forhandlingsretten og mulige løsninger på striden. På mødet bad LO de to formænd gå tilbage til BO og FOA1 med besked om, at

såfremt LO skulle træffe en afgørelse, så ville der blive medlemmer, som ville føle sig som tabere, idet ikke alle kunne få det, som de ville. Dette fik vi i BO og Chaufførernes Fagforening meddelt på et møde i 3Fs Transportgruppe den 13. maj, og på dette møde deltog også FOAs formand samt to repræsentanter fra FOA1. På mødet blev det understreget af de to formænd fra henholdsvis Transportgruppen og FOA, at LO havde lagt vægt på, at der ikke kunne siges noget om, hvem som ville få ret i grænsesagen, såfremt LO skulle afgøre denne. På mødet med LO var de to formænd blevet bedt om at gå tilbage til BO og FOA1 med den opgave, at man skulle se, om der kunne findes en løsning på sagen ved dialog, og at denne dialog skulle være afsluttet den 30. juni 2011, hvor LO skulle have svar tilbage om en løsning.

Efter informationen fra de to formænd, satte jeg mig sammen de to repræsentanter fra FOA1 og Jakob Andersen (Chaufførernes Fagforening), for at se, om vi kunne finde en fælles løsning på problematikken. Da vi satte os sammen, ville FOA1 gerne vide, hvilke eventuelle krav BO ville have, hvis BO skulle tilbage i FOA! Både Jakob og jeg var uforberedte på dette oplæg, og da vi ikke var forberedt på denne situation med endnu et forsøg på dialog, bad vi FOA1, som var forberedt igennem informationer fra Dennis Kristensen før mødet, om at fremlægge deres løsningsmodel på problemet. Efter 5 minutters pause, havde FOA1 lavet deres oplæg på en planche. Vi gennemgik sammen oplægget, og det var stort set et oplæg, som var identisk med det, som BO havde fået forelagt for tre år siden i forbindelse med opsigelsen af samarbejdsaftalen. Det var et oplæg, hvor BOs medlemmer skulle tilbage i FOA1, og her skulle medlemmerne deles i henholdsvis mester og basisgruppen. Samtidig fik vi at vide, at da KbaK (København) og de øvrige klubrepræsentanter havde besat alle udvalgspladser, var der ingen pladser til BOs medlemmer, med mindre der blev afholdt valg til disse! Jakob undrede sig over, at BO i denne model skulle nedlægges, da medlemmerne jo netop ønskede at bevare fagligheden i en branche for brand- og ambulancefolk, men dette kunne ikke diskuteres. Det kunne heller ikke være muligt med en løsning, hvor BO kom i FOA1 som en branche (den gamle model). Så efter min mening var der her tale om et diktat fra FOA1s side, og der var ikke tale om dialog. Vi aftalte, at BO skulle gå hjem og informere Branchebestyrelsen om oplægget, og så skulle vi mødes med FOA1 tre gange inden en løsning skulle fremlægges for LO ultimo juni 2011. Derfor sluttede vi mødet med at aftale tre mødedatoer.

Den 30. juni mødtes vi (Branchebestyrelse, klubformænd og BOs Arbejdsmiljørepræsentant) med FOA1 på Vilhelm Thomsens Allé kl. 12.00, hvor vi efter en lille frokost skulle i gang med at finde en løsning. Forud for mødet havde BO lavet tre modeller til en løsning, som vi fremlagde for FOA1s to repræsentanter.

Kort beskrevet gik model 1 ud på, at BO kom tilbage i FOA som en landsdækkende afdeling for brand- og ambulancefolk, og herefter skulle afdelingen selv oprette en struktur, som kunne tilfredsstille alle i landet.

Model 2 var en model, hvor forhandlingsretten blev delt på den måde, at BO og FOA ved forhandlinger begge sad ved bordet, og så var det det forbundsrepræsentanter, som havde flest medlemmer i det enkelte brandvæsen, som førte forhandlingen.

Model 3 var en model, hvor alle FOAs medlemmer blev overflyttet til 3F, idet 3F i dag har langt flest medlemmer, som er ansat ved brand- og ambulance-tjeneste. Vi mente fra BOs side, at disse tre modeller var modeller, som satte medlemmet i centrum, og uanset hvilke model der blev valgt, ville det betyde, at branche for kommunalt ansatte redningsfolk blev knyttet tættere sammen.

Gennemgangen tog ca. 5 minutter, hvorefter FOA1s formand kort meddelte, at igen af de tre modeller kunne blive aktuelle, idet det efter hans opfattelse var blevet tilkendegivet fra LO, at BOs medlemmer skulle tilbage i FOA!

Jeg ved ikke hvor denne opfattelse kommer fra, men når man kigger på min indledning til denne artikel, hvor jeg bl.a. nævner økonomi, skinner det for mig klart igennem, at FOA1 uanset hvad vil have BOs medlemmer tilbage, og at disse skal indpasses i den nuværende model i FOA1, hvor al økonomi tilfalder FOA1.

Hvorfor mon det?

Da det ikke var min opfattelse, at der kunne findes en løsning alle kunne acceptere, måtte jeg meddele FOA1, at så ville det med mine øjne være spild af tid at fortsætte mødet! Herefter blev der spurgt ind fra andre til FOA1s opfattelse af muligheder for en fælles løsning, og her blev det gentaget, at kun modellen i FOA1 var til debat!

Dermed sluttede mødet, og blandt BOs deltagere i mødet var der enighed om, at vi ikke vil tvinges tilbage i FOA1 på de betingelser, som blev fremlagt på mødet, og alle var enige om at nu afventer vi LOs Grænsenævns afgørelse, og så kalder vi vores medlemmer sammen og agerer derefter. Vi vil ikke ligge under for FOA1, som igennem dialog med nogle københavnske brandmestre har ødelagt det BO og sammenhold, som var så unikt.

Vi forsøgte at strække hånden frem, men endnu engang viste FOA1 manglende vilje og åbenhed til at indgå i noget konstruktivt, hvilket ikke er første gang.

Jeg håber med dette, at det giver et indblik i hvad der sker i græsesagen netop nu.

REJSEBREV FRA LIBANON

Af: Jens Jäpelt

Som lovet i sidste nummer af Brandmanden kommer her mit første rejsebrev som udsendt med Beredskabsstyrelsen (BRS) til Naqoura i det sydlige Libanon.

Det er søndag morgen, og jeg er vågnet væsentligt tidligere end de andre, så jeg sidder på mit værelse med den mest fantasiske udsigt over Middelhavet og lyden fra bølgerne, der bryder mod kysten og skriver til jer. Vi har nu, efter afrejsen fra Kastrup den 7. maj, været i Libanon i en uge.

Fredag aften tog hold 4A hjem efter at have givet os en rigtig god overlevering ugen igennem. Ånden i overleveringen var "sådan har vi gjort, så det er måske også et godt udgangspunkt for jer". For mange af hverdagens udfordringer ud over det operative gælder, at der ikke nødvendigvis findes en "skoleløsning", og at det kan være meget hensigtsmæssigt at kende de rigtige mennesker rundt om i lejren.

Det hele startede med, at jeg fik sagt på gensyn til Eva, Sarah og Emil i Kastrup lørdag den 7. maj. Vi var syv, der fløj til Frankfurt, hvor vi mødte de tre sidste fra hold 4B og en del andre fra Forsvaret. Fra Frankfurt fløj vi så kl. 21 samlet videre til Beirut, hvor vi landede kl. 01.45 lokal tid (1 times tidsforskel). Her blev vi allerede ude ved flyet modtaget af chefen fra det afgående hold, og vi kom let og elegant ud gennem paskontrollen og bagageudleveringen. Efter at have

fået vores sikkerhedsudrustning kørte vi så sydover langs kysten mod Naqoura i en hvid turistbus med UN-markering. Foran bussen kørte en såkaldt jammer-bil. Det er en bil, der har monteret forskelligt sikkerhedsudstyr, der minimerer risikoen for visse typer af angreb.

Ved Litanifloden, hvor FN's operationsområde starter, monterede vi så det blå FN-flag, der markerer FN's myndighed. En noget anden virkelighed end den vi lige kom fra, må man sige. Efter et par timers kørsel ankom vi så til lejren, hvor vi blev modtaget af diverse ledere fra det danske kontingent og hold 4A, der var stået meget tidligt op for at modtage os.

Efter modtagelsen fik vi mulighed for at hvile os frem til frokosten, som vi fik i den fælles kantine CAF'en. Så vores "brunch" denne søndag bestod af lækker krydret kylling med ris og arabiske brød indtaget i en stor kantine med militært klædte folk fra Tanzania, Sri Lanka, Indonesien, Indien, Belgien,

Italien, Frankrig. Hold da op, nu var vi fremme i den virkelighed, vi havde gået og forestillet os i et halvt års tid. Stemningen var rigtig god fra start af, og man hilser pænt på hinanden hernede og bliver altid mødt af et smil. Hvis altså ikke lige, at man kommer til at overskride lejrens hastighedsbegrænsning på 30 km/h og bliver stoppet af militærpolitiet (Tanzania), så er der alvorlige miner på.

Lejren er delt i to dele; Old Camp og Green Hills. Brandstationen ligger i Green Hills, og CAF'en og den danske lejr ligger i Old Camp. De er delt af den vej, der fortsætter sydover mod Israel (3 km). For at komme fra Green Hills til Old Camp skal man så passere vejen. På vej ud af Green Hills er et tjek-point med soldater fra Indonesien, og disse hilser med honnør og et "Garuda" (en mytisk fugl, der transporterer en indonesisk gud) og et kæmpe smil. Når man så skal ind i Old Camp på den anden side af vejen, er der et tjek-point med Sri Lankanske soldater, hvor der ligeledes hilses med honnør, men så derefter med hænderne samlet foran og et "AYUBOWAN" (måtte du få et langt og lykkeligt liv). Det Tanzanianske militærpoliti hilser med honnør og et "JAMBO". Vi hilser selvfølgelig igen på samme måde, og det er tydeligt, at disse soldater meget værdsætter disse hilsner. I øvrigt hilser der med honnør overalt i lejren, så der er nok at se til, når man bevæger sig rundt i denne nye verden.

Allerede om søndagen skete der for mig en del uvante ting. Jeg drak kaffe to gange. En gang oppe hos italienerne, der holder til oppe ved helikopterlandingspladsen, og i øvrigt har deres eget såkaldte brandberedskab til deres egne helikoptere. Og en gang hos franskmændene nede ved vandet, hvor jeg fik kaffe med softice, uhmhm. Kaffen hos italienerne er nok favoritten. Senere på dagen, nærmere betegnet kl. 17, var vi nogle stykker, der gik til feltpræstens ugentlige gudstjeneste. En noget uvant situation for mig, men det var faktisk en rigtig god oplevelse her i disse historisk meget interessante omgivelser, og jeg tænkte, at jeg jo med garanti ikke ville blive dummere af det. Jeg har givet mig selv den udfordring, at jeg så vidt muligt kommer til alle gudstjenesterne, åbner ørerne og sindet og lytter til, hvad der rent faktisk bliver sagt. Ud over selve gudstjenesten, er det rart at tage dette lille break og give mig selv muligheden for at tænke indad. Feltpræsten har været så rar at give mig min egen feltsalmebog.

Brandstationen og indkvartering er god og er næsten helt ny, specielt set i forhold til resten af lejren. Her er aircondition og fælles bad/toilet, hvor der dog nok bør arbejdes lidt med vandlåsene. Det sidste er nok også det eneste, man kan sætte en finger på. Bandfolkene bor to og to på værelserne, mens holdlederne bor alene. Vores chef Jan bor nede i den danske lejr.

Vi har skildpadder, fem stk., der nænsomt er indfanget i lokalområdet i en gård ude i "øvelsesområdet" (solterrassen), og vi har hund, Dusty. Den danske lejr har taget Dusty til sig, og han er under dyrlægekontrol, så man må gerne kæle med ham. Han er en virkelig god hund. Hans oprindelse er for mig ukendt, men han er en relativ stor hund af racen Gadekryds. Han går frit omkring og kommer en hel del på vores brandstation heroppe i Green Hills. Han ved, at han ikke må komme ind og holder derfor til under halvtaget ved køretøjerne, hvor han har et tæppe og en vandskål. Han holder også meget af at sidde på vores solterrasse og se, dufte og lytte. Overfor andre hunde er han knapt så venlig, og han er meget bevidst om, hvilke andre hunde der kommer i hans område. Ud over Dusty er der også en hundehvalp Freja og en enkelt kat, Flade, der har været så heldige at blive taget sig af danskerne nede i Old Camp.

Den del af vejen, der adskiller lejrens to dele, og som ligger lige udenfor lejren hedder Minghy Street. Der ligger både små og lidt større butikker, samt en del små restauranter. I Minghy Street er der tre restauranter, vi har tilladelse til at spise på, af hygiejniske årsager. Den ene hedder Ali's, og selvsamme Ali er en vældig rar gut. Hans bror Bilal taler rigtig mange sprog og kan efter sigende skaffe alt. De har også en lille butik, hvor vi får rigtig gode priser på sodavand. Nogle af butikkerne har vi fået strenge ordrer om ikke engang at tænke på at kigge ind i, når vi kører forbi, men de andre kan vi roligt handle i.

Om torsdagen inden hold 4A's afrejse var der medaljeparade for de, som nu havde været udsendt i 90 dage. Meget flot parade med masser af udenlandske militærpersoner og den danske ambassadør med familie var også inviteret. Efterfølgende var der reception med dansk smørrebrød, og om aftenen blev der grillt pølser på messens skønne terrasse ud mod vandet.

Om fredagen og natten til fredag var der torden og regnvejrr. Hold da op, hvor det regnede! Flere steder her på bjerget var der skyllet masser af grus og småsten (op til 10 cm) ud på asfaltvejene i et tykt lag, og remisen var fyldt med vand, da den desværre hældte forkert, og er uden afløb. Heldigvis blev vejret meget bedre over middag, og de der skulle hjem kunne suge den sidste sol.

Siden da har vi så lært rytmen i brandberedskabet i Sydlibanon. Vi er tre hold. Det ene ligger til 1.-udrykning i lejren, det andet passer heliporten, mens deres holdleder er alarm-/vagtcentral på brandstationen. Sidste hold er frivagt og skal kunne kaldes.

Vi bærer uniform hver dag indenfor normal arbejdstid, som er alle dage mellem 08.00 og 17.30, hvis ikke vi har bagvagt og i al diskretion ligger og slikker sol. I praksis arbejdes der også en del, når man har bagvagt, da der er en del både små og store projekter, og entusiasmen er meget høj.

Det forventes, at vi er i god fysisk form, og der kan trænes i arbejdstiden. For mit eget vedkommende har der meldt sig lidt problemer i den ene læg, og min deltagelse i DANCON-marchen 12. juni er desværre tvivlsom. Marchen er en begivenhed, hvor også andre nationer og FN-civile inviteres til at gå de 23 km i middel til hårdt terræn, og den har jævnligt foregået siden 1972 på Cypern. Til gengæld har jeg kastet mig over ro-træning, og jeg er meget ofte nede hos franskmændene i Old Camp, da de har en Concept 2, som stort set ingen dernede bruger. Mens jeg ror, kan jeg lytte til DR P3 på radioen i min mobil, da den bliver hevet ned til os her i lejren. De andre radiokanaler forstår jeg ikke helt så meget af, men musikken er da OK.

Rent beredskabsmæssigt har der ikke været nogen væsentlige hændelser endnu. Men vi passer beredskabet, og er altid villige til at hjælpe med de opgaver, man kommer og beder os om at løse. Vi hjælper i køkkenet, når der skal bæres madvarer ind fra frostcontainerne, og vi hjælper meget ofte med spuleopgaver, da der er meget støvet hernede. Sammen med vores Force Fire Marshall Major fra Malaysia tager bagvagtholdet ofte med på brandsyn ude i de mange mindre lejre, der ligger ude i hele FN's operationsområde. Vi hjælper med de praktiske ting i synet og er ofte en del af flere forskellige kontroller, der ankommer samtidigt. Det kan for eksempel dreje sig om en lille lejr med 24 mand på en bjergtop, og så kommer hele denne kortege af køretøjer samtidigt. Alt er gjort rent og lagt frem, og soldaterne står ret og gør honnør for os. Ofte bliver vi fulgt af en menig soldat med diverse forfriskninger og specialiteter fra det pågældende land. Våben, køkkener, kontorfaciliteter, brandforhold og meget andet bliver kontrolleret. Når kontrollen er gennemført, bliver en samlet evaluering ledet af nogle FN-folk fra New York.

I fredags havde det Tanzanianske kontingent bedt os om at komme og undervise 5 af deres MP'ere i elementær brandbekæmpelse, og vi havde selvfølgelig sagt, at det ville vi meget gerne. Da min kollega Per og jeg så kom ned til deres briefingrum, sad der 30 mænd og damer derinde og ventede på os i deres flotte MP-uniformer. Vi trak vejret dybt et par gange og fik rekvireret en hel del flere materialer og havde så et par rigtig gode lektioner med dem. De var meget glade bagefter og inviterede os til deres diskoteksfest samme aften. Da vi så havde spist og var på vej til festen, ændrede stemningen i lejren sig med ét. Vi fik meddelelse om, at seks italienske soldater var blevet såret, heraf to hårdt, i forbindelse med en eksplosion på en vej i nærheden af byen Saida syd for Beirut, udenfor FN's operationsområde. Endvidere var to civile blevet såret. Vi tog selvfølgelig ikke til fest, og hændelsen har siden haft betydning for sikkerhedsforanstaltninger ved vores aktiviteter udenfor lejren. I skrivende stund er der ingen, der har taget ansvaret for hændelsen.

Mandag i næste uge håber jeg og mit hold, at den helikoptertur, vi har skrevet os på til, bliver til noget. Det kommer an på flere ting, deriblandt sikkerhedssituationen. Jeg håber, at jeg i min næste beretning kan fortælle jer lidt nærmere om, hvordan Libanon ser ud fra en helikopter.

De bedste hilsner fra Jens

KAMPEN MOD KRÆFT

Af: Næstformand
Tommy Kjær

Det er ikke nogen hemmelighed, at brandfolk er særlig udsatte for at udvikle kræft. Det har talrige undersøgelser dokumenteret, og Brandmanden har også i en periode oplyst om denne risiko.

Ifølge Michael G. Hamrock M.D. udgør de biprodukter, der udvikles fra forbrændingen af almindelige husholdningsartikler såsom feks. skabskabinetter, madrasser, gardiner og isolering en væsentlig risiko for udviklingen af kræft hos brandfolk, når disse stoffer indåndes eller optages igennem huden. Dette kan ske enten inde på selve brandstedet, fra indsatsbeklædningen, i køretøjet eller på brandstationen.

Nu er spørgsmålet, om vi overhovedet har mulighed for at undgå kontakt med disse farlige stoffer? Hvordan skal det gøres?

Og hvem har ansvaret, hvis det ikke bliver gjort?

Svaret er ja, der kan gøres noget, men det kræver, at arbejdsgiveren begynder at tage ansvar for sine ansattes helbred, udover hvad der lige er "oppe i tiden" som f.eks. rygning og motion. Det er nemt nok at forbyde rygning på arbejdspladsen, det koster jo ikke noget. Motion har de fleste brandfolk også adgang til, selvom det efterhånden kniber med tiden til det en del steder, på grund af den arbejdsbyrde brandfolk pålægges i dagtimerne. Selv i beredskabstiden (arbejde efter

kl.18.00) bliver brandfolk oftere og oftere pålagt merarbejde, og det er endda arbejde, som overhovedet intet har med brandmandsarbejde at gøre. Undersøgelser har vist, at arbejde om natten svækker kroppens immunforsvar, og dermed svækker natarbejde også modstandskraften overfor kræftceller og andre lidelser.

Adgang til rene indsatsdragter er også et problem for mange brandfolk i Danmark, og også her har arbejdsgiveren et ansvar.

Men det er ikke kun arbejdsgiveren, vi skal give skylden for den mangelfulde indsats på dette vitale område.

Også brandfolkene selv bærer en del af ansvaret for eget helbred.

Vi SKAL sende vores indsatsdragter til vask efter ALLE brande, store som små.

Vi SKAL gå i bad efter indsats og helst med tur i sauna.

Vi SKAL sørge for ikke at tage forurenede dragter og andet udstyr med ind i køretøjet efter indsats.

Og vi SKAL bruge fuld åndedrætsbeskyttelse, også efter at branden er slukket. Der er stadig masser af forurening og gasser i luften op til flere dage efter en brand er slukket. Disse forholdsregler gælder altså også dagen efter, når det er spændende at "gå på opdagelse" i brandtomten, hvor det brændte i går. Udover disse adfærdsmæssige ændringer i vores daglige arbejde, er det selvfølgelig også særdeles fornuftigt at spise sundt, motionere og ikke mindst at stoppe med at ryge tobak.

Selv de lovgivende myndigheder kan ikke slippe for at tage del i ansvaret. Det er dem, som kan forhindre feks. plastprodukter i byggeindustrien, f.eks. brandfarlige isoleringsprodukter, madsminke, giftige stoffer i børns legetøj osv.!

De nævnte muligheder i kampen mod kræft er kun en lille men vigtig del af de tiltag, der burde gøres, og det hellere i går end i morgen. Der findes en lang række yderligere metoder, for at forebygge kræft hos brandfolk, og Brandfolkenes Organisation er gået ind i kampen sammen med en lang række andre landes seriøse fagforeninger, som også bekymrer sig om deres medlemmers helbred.

Brandfolkenes Organisation er selvfølgelig interesseret i at høre fra endnu flere arbejdspladser, hvor det kniber med velviljen fra arbejdsgiveren, og vi står også til rådighed med den viden om emnet på området, som vi i BO er i besiddelse af. Ligeledes vil vi opfordre samtlige tillids- og arbejdsmiljørepræsentanter til at bringe emnet op til løsning i alle de udvalg de sidder i, og her mener vi, at der ikke bør skeles til om det er kommunale eller private arbejdsgivere, der skal tales med.

Vi MÅ og SKAL lære at stå sammen om vores fag!
Kræften SKAL bekæmpes.

Næstformand i BO
Tommy Kjær
E-mail: tbk507@mail.dk

EBST & BO IMOD SKUM

Af: Næstformand
Tommy Kjær

Brandfolkenes Organisation var den 30. maj sammen med en repræsentant fra FKB inviteret til møde i Erhvervs og Byggestyrelsen (EBST) for at diskutere det punkt i "Eksempelsamling om brandsikring af byggeri" som omhandler efterisolering af enfamiliehuse. EBST påtænker nemlig at lempe kravene således at det bliver nemmere at bruge den brandfarlige skumisolering, hvilket BO på det kraftigste har advaret imod. Skumisoleringsmaterialer har desværre de kedelige egenskaber, at de ved en bygningsbrand ikke alene nærer ildebranden og dermed potentielt øger skadens omfang og svækker sikkerheden for beboere og redningsmandskabet. Den brandrøg der udvikles indeholder særdeles farlige gasser og partikler, som i yderste konsekvens kan koste menneskeliv. For beboerne på grund af den kvælende røg, og på længere sigt for brandfolkene på grund af de kræftfremkaldende partikler. Det siger også sig selv, at den slags røg ikke ligefrem er godt for miljøet. Der blev da også enighed om, at skumisolering er noget brandfarligt og giftigt stads og Charlotte Micheelsen fra EBST siger at "vi ville aldrig tillade skumisolering i etagebyggeri" og forsikrer om at der KUN er tale om enfamiliehuse med én familie boende, IKKE kædevillaer, rækkehuse eller huse, der opdeles til flere boliger. Skulle man være hussejer og vil omdanne sit hus til flere lejemål eller ejerlejligheder vil huset få status som etageejendom eller rækkehus og skumisolering vil dermed IKKE være tilladt.

Det er svært at få øje på hvem som har gavn af den påtænkte lempelse. Det er i hver tilfælde ikke hverken beboere, brandfolk eller for den sag skyld forsikringselskaberne. Det skulle lige være de udenlandske skumproducenter...

Brandfolkenes Organisation vil fortsat holde et skarpt øje med udviklingen og stiller sig næppe helt tilfreds før et decideret forbud er en realitet.

Skum er den forkerte vej at gå, når det gælder isolering af bygninger.

Af: Reporter
Sune Fischer

Stille glæde hos New York brandmænd:

- Godt de fik Osama, men sårene heles aldrig. Der går ikke en dag, hvor den tidligere New Yorker-brandmand Louie Cacchioli ikke tænker tilbage på 11. september 2001.

Han var en af de sidste, der nåede ud af de dødsdømte bygninger i live. For øjnene af ham styrtede World Trade sammen - siden skyllede den massive askesky hen over ham som en flodbølge. Han overlevede med nød og næppe, mens 343 af hans kolleger mistede livet den dag. Siden har både fysiske og psykiske eftervirkninger kostet endnu flere liv blandt brand- og redningsfolkene, der passede deres arbejde den fatale dag.

- Min glæde er ikke en frydefuld hævnfølelse. Men jeg er glad for, at retfærdigheden nu har ramt den mand, der er skyld i så meget død og ulykke. Og jeg er glad for, at han ikke er live, når vi senere i år har 10-årsdag for katastrofen, siger Louie Cacchioli.

- Jeg også glad for, at det var vores drenge i Navy Seals, der fik ram på ham. Men han fik lov at leve for længe, tilføjer han.

Indirekte fik han oplysningen om Osama Bin Ladens død fra sin søster.

- Hun ringede og sagde, jeg skulle tænde for fjernsynet. Jeg sad klistret til skærmen i tre timer, siger han.

- Jeg var både glad og lettet. Samtidig gennemlevede jeg igen begivenhederne fra den forfærdelige dag, forklarer Cacchioli.

Mange af de overlevende brandfolk har kæmpe med skyldfølelsen over at have overlevet, mens så mange af deres kollegaer var døde.

Druk og skilsmisser har været nogle af de følgevirkninger, en del af de overlevende brandfolk kæmpede med i kølvandet på katastrofen.

Også Louie har lidt kraftigt af psykiske eftervirkninger. Som mange andre tidligere brandmand går han stadig til krisepsykolog og mødes med andre eks-brandmænd i forsøget på at komme demonerne til livs.

Antallet af tidligere brandfolk, der har mistet livet som følge af 11. september er siden steget. Det nøjagtige tal er ukendt. Mens nogle har taget deres eget liv er andre døde af følgevirkninger.

- Kræft er den store dræber. Så sent som i sidste måned begravede vi igen en tidligere brandmand, siger Louie Cacchioli.

Godt 90 procent af brandfolkene fra dengang har forladt brandvæsenet i New York. Også Louie Cacchioli er stoppet i aktiv tjeneste som følge af katastrofen.

Historien om Louie Cacchiolis hårrejsende oplevelser har tidligere været bragt i Brandmanden.

Det var i nummeret, der udkom 12. juni 2009. Dette blad kan det læses på nettet: www.brandfolk.dk/brandmanden.asp

ET POSITIVT FINGERAFTRYK AF B.O.

Af: AmR Stig Pehrson

Som AMR (Arbejdsmiljørepræsentant) på Station Vesterbro, Københavns Brandvæsen er jeg vant til at tage stilling til de arbejdsmiljø mæssige problematikker der opstår vedr. mine kollegaers arbejde som brandfolk, vore køretøjer, APV'er og andet der har indflydelse på vort arbejdsmiljø.

Derfor var det også med en vis stolthed, men afgjort også med en del overvejelser, jeg sagde ja, til at tage udfordringen op, om at være med til at skabe den arbejdsmiljø mæssige ramme om det tiltag som Københavns Brandvæsen nu er indgået i, nemlig at danne et Ungdomsbrandkorps.

Som led i projektet "Sikker by" indgår KB som en af de instanser i Københavns Kommune, der kunne skabe et indholdsrigt og givende alternativ til de unge som ellers kunne være potentielle medlemmer af andre grupper i samfundet, der sædvanligvis bliver omtalt i medierne som "problem grupper" eller "bänder". Årsagen til KB's tiltag, skal også findes i at søge måder, at imødegå et stigende antal episoder af sammenstød med unge, der måske af manglende kendskab til Brandvæsenets opgaver, ser vor tilstedeværelse som en chance for at manifestere deres frustration overfor "myndighederne", med stenkast og yderligere ildspåsættelse til følge.

At kortlægge unges (13 – 17 år), muligheder for at få et interessant og lærerigt forløb på vor Brandskole, viste sig at indeholde flere udfordringer da Arbejdsmiljø regler, sætter meget skrappe restriktioner for hvad de unge må lave. Dels er der det nationale regelsæt og regler udstukket af EU. Men med en positiv indgangsvinkel, stor anvendelse af kreativitet og særdeles godt samarbejde med Skolens ledelse og dygtige gruppe af instruktører, er det lykkedes at "lande" denne opgave på en god og ikke mindst, sikker måde. Specielt vil jeg fremhæve Skolens evne til at tage mine Arbejdsmiljø mæssige kommentarer og anvisninger til efterretning og indføre dem i de lektions planer, der nu ligger til grund for de unges 3 måneders skoleophold inden de efterfølgende skal ud på deres pågældende stationer i praktik.

Udover de helt konkrete arbejdes relaterede færdigheder de vil opleve, handler tiltaget også om at bibringe de unge et andet perspektiv på deres fremtid, end det de enten ikke har oplevet eller oplevet på en ikke særlig god måde endnu. Den holdnings skabende adfærd de vil møde, via vor kontakt med dem, vil også give dem mulighed for at få mere selvværd, kunne foretage "rigtige" valg i fremtiden. Til dette formål, har Brandvæsenet iværksat en øvelses række der giver os, som brandmænd en større forståelse i at imødekomme de unge når de kommer på vore stationer. Vi skal fremstå som gode rollemodeller. Her er jeg også positivt indstillet, da mine kommentarer om bl.a. FN's børnekonvention artikel 12, blev hørt og indskrevet i materialet som indgår i de "mentor kurser" som løbe af stablen i april på skolen.

Som jeg begyndte dette indlæg med, synes jeg at starten på tiltaget "Brandkadetter" har fået, om ikke en flyvende start, så en start der tegner rigtig godt. Jeg håber at I, som mine kollegaer vil gøre jeres, til at de unge vil føle sig velkomne og ikke mindst SIKRE i tiden der kommer efter deres skole ophold.

25 ÅRS JUBILÆUM

Vestegnens Brandvæsen ønsker hjertelig tillykke med 25 års jubilæum til:

39. Mogens Petersen
40. Per Hansen

Med venlig hilsen
73. Benjamin

DØDSFALD

Min far Alfred Elmggaard Nielsen, tidligere brandmester på Nordhavn/Østerbro station er død d.d. i en alder af 78 år.
Kaldet 268 Alfred.

Min far døde i hjemmet, omgivet af sine kære, efter flere års kamp med blærehalskirtelkræft.

Venlig hilsen
Pia Elmggaard Nielsen

Pensioneret overbrandmester Viggo Sivertsen (tjnr. 85, 74.hold) er afgang ved døden lørdag den 23. april 2011.

Bisættelsen fandt sted fredag den 29. april 2011 kl. 12:30 fra Strandmarkskirken i Hvidovre.

INDLÆG TIL BRANDMANDEN MAILES TIL :

tbk507@mail.dk

Log ind på BO´s hjemmeside:

www.brandfolk.dk Tilmeld dig nyhedsbrev og modtag e-mail når det kommer nyt information

BRANDMANDEN

DEADLINE FOR INDLÆG

UDKOMMER I UGE

01. august 33

01. oktober 41

01. december 51

01. februar 07

Problemer med Alkohol?

-Her kan du få hjælp

Har du problemer med alkohol kan du ringe til

Anonyme Alkoholikere

(AA) på tlf. 70 10 12 24.

Hendvendelse kan ske anonymt. Alle er velkomne

Anonyme Alkoholikere har også en hjemmeside på Internettet:

www.anonyme-alkoholikere.dk

Husk det er ikke en skam at være alkoholiker, det er en skam ikke at

gøre noget ved det!

NBS 2011 I GÖTEBORG

Af: Næstformand
Tommy Kjær
Foto: Dan E. Nielsen

Søndag den 1.maj om eftermiddagen måtte jeg desværre tage afsked med mine kammerater fra Chaufførens Fagforening i teltet inde i Fælledparken, efter en rigtig god og faglig 1. maj fest (læs andet sted i Brandmanden om festen). Årsagen var selvfølgelig, at jeg skulle med den danske delegation til Nordiske Brandfolks Studiedage (NBS) i Göteborg, i dagene fra den 2. til den 6.maj.

Den danske delegation bestod af Jan og Kenneth fra Tårnby Brandvæsen, Henrik fra Københavns Brandvæsen, Jesper, Johnny, Bjarne og Tommy fra BO og Dan som er vores nye fotograf.

Johnny, Henrik, Dan og jeg mødtes hos mig i Hvidovre, og med Johnny som chauffør gik det mod Göteborg, hvor vi ankom på hotellet midt på aftenen. Her mødtes vi med Jan og Kenneth, som var ankommet nogle timer tidligere. Jesper og Bjarne ankom med lidt forsinkelse om mandagen, da de havde været på vagt om søndagen, og havde haft svært ved at få fri. Men bedre sent end aldrig.

Den danske delegation. Fra venstre: Dan, Tommy, Bjarne, Henrik, Kenneth, Jan, Johnny og bagerst har vi Jesper.

Dag 1:

Vi stod alle tidligt op og mødtes i hotellets restaurant for at spise morgenmad, og her hilste vi på mange af vores brødre fra de andre landes delegationer. Der var stor gensynsglæde, og alle glædede sig til at tilbringe nogle gode dage sammen. Og vi blev ikke skuffede.

Da vi havde tolkeanlægget med fra København (til brødrene fra Island og Finland), og det var testet og klart, var studiedagene endelig klar til start kl. 11.00.

Fredrik Rosqvist byder
velkommen til NBS 2011

Fredrik Rosqvist åbnede og bød alle velkomne, og efter gennemgang af programmet for dagene og div. praktiske informationer, gav han ordet til dagens første taler, som var direktør (og tidligere brandmand. Red.) for redningstjenesten i Storgöteborg, Nils Andreasson.

Nils bød alle velkommen og roste alle de involverede folk fra Göteborg, som havde arrangeret studiedagene, og som havde lagt et meget stort arbejde i dette. Han understregede vigtigheden af studiedagene og støtter med glæde dagene. Nils kunne tydeligt mærke det fællesskab og broderskab, som brandfolkene havde overfor hinanden. Vi står ofte overfor de samme udfordringer som redningsvæsner og brandfolk i de øvrige nordiske lande, f.eks. arbejdsmiljø og arbejdsmetoder. Vi står også med fælles problemer på tværs af landegrænserne, når vi taler om de globale ulykker/katastrofer, som f.eks. ulykker med atomkraftværker. Men også i forhold til den stigende chikane og til tider vold, stenkast osv. imod brand- og ambulancefolk, og her redegjorde Nils for de metoder, som man bruger i Sverige for at forhindre angreb på mandskabet. En af metoderne er f.eks., at mandskab ikke bevæger sig ind i bestemte områder, før disse er sikret af politiet. Nils talte også om vigtigheden af det tværkommunale samarbejde i forbindelse med store ulykker. Noget man i Sverige blev opmærksomme på efter en stor ulykke i 1985 hvor et stort jordskred kostede en del menneskeliv, og som medførte enorme materielle skader. Der har senere været brug for dette samarbejde, f.eks. ved branden på Scandinavia Star, hvor 186 mennesker omkom, og ved en brand på et diskotek hvor mere end 60 mennesker omkom.

Nils understregede vigtigheden af bevarelsen og udviklingen af brand- og ambulancefolks professionalitet for at bevare den meget store respekt, de nyder fra befolkningen. Og dette gøres efter Nils' overbevisning igennem relevante redningsøvelser og arbejdsopgaver, samt kontinuerlig uddannelse (store klapsalver fa salen).

Kl.11.25 blev talerstolen overtaget af politiker Ingrid Andreae.

Ingrid talte om sit virke som ordførende for redningstjenesten og om sit arbejde i LO, hvor hun arbejder med politiske spørgsmål, samt om LO-samarbejdet over de nordiske grænser. Ingrid forudså et LO med færre "blandede" brancher, og hylkede samtidig det stærke sammenhold, som hun oplevede i NBS (dette er i god tråd med BO's visioner om et samlet fagligt ståsted for alle brand og redningsfolk i landet. Red.).

"Jeg er imponeret over sammenholdet i NBS, og vil til enhver tid støtte jer" udtalte Ingrid, og ønskede alle nogle gode NBS dage.

Kl.11.40 var der pause med en overdådig frokost i hotellets restaurant.

Kl.13.00 indtog indsatsleder Lars Magnusson talerstolen og fortalte om sammensætningen og samarbejdet i det Storgöteborgske redningsberedskab, som indbefatter i alt 6 kommuner med tilsammen 20 brandstationer. I Göteborg gør man som i mange andre storbyer det, at man har specialenheder (specialtjenester. Red.) tilknyttet bestemte stationer, hvorfor de opererer i hele byen. Dette gøres for at opretholde den størst mulige professionalisme af de enkelte specialer som f.eks. redningsdykning, højderedning og tungredning.

Lars kom også ind på problematikkerne omkring banderevalisering og stenkast m.m. mod brand og redningsfolk, som også her er et stigende problem.

Kl.13.55 præsenteredes delegationerne for deres ciceroner (guider. Red.), og den danske delegation fik 2 vidunderlige "drengene", Daniel Kjelkvik og Jan-Bertil Bergström, som gjorde dagene meget farvestrålende for os. Kæmpe tak til jer begge, og hvis I kommer til studiedagene i København i 2014, kan I bare vente jer...

Efter præsentationen blev det tid for repræsentanter fra de forskellige delegationer til at takke værterne for invitationen til Göteborg, specielt Fredrik Rosqvist, Per-Allbin Halldin og Peter Johansson for invitationen og deres store arbejde, og der blev overrakt blomster og gaver. Her kan lige nævnes gaven fra Island, som bl.a. var et glas med den berømte aske fra det vulkanske udbrud, der lammede store dele af den europæiske lufttrafik. Denne gave tiltrak sig stor interesse, og var til stor morskab for alle i salen.

Vores fantastiske guider Daniel Kjelkvik og Jan-Bertil Bergström

Efter en kort pause blev det kl.15.10 tid til at snakke og sammenligne løn og arbejdsforhold efter Osloomodellen, som går ud på, at landende sammenligner løn på en måde, der viser, hvor mange minutter man i de forskellige lande skal arbejde, for at kunne købe forskellige dagligvarer. Udover at sammenligne løn blev der også berørt forskellige andre emner, som manglende eller mangelfulde overenskomster, nedslidning på grund af merarbejde i beredskabstiden og brandfolks risiko for udvikling af kræft på grund af bygningers indhold af plast.

Omkring kl.17.00 hæves mødet, og så gik turen op til øverste etage på hotellet, hvor der blev badet og hygget på bedste brandmandsmanér i både spabad og sauna (her er der ingen som finnerne) som opvarmning til aftenens kammeratskabsaften kl.19.00 på Hovedbrandstationen.

Kammeratskabsaften på Gårda brandstation

Brandstationen, som også er dykkerstation, er misundelsesværdig med rigtig gode faciliteter, blandt andet har dykkerne egen svømmehal med forhindringsbane, og her trænes meget med bl.a. sikkerhedsøvelser under vand.

Maden denne aften, som var lavet og serveret af medlemmer fra pensionistforeningen, bestod selvfølgelig af kogte pølser og kartoffelmos i allerbedste svenskerstil. En helt unik aften med levende musik fra det lokale brandmandsband. Masser af sang, dans og snak på kryds og tværs af nationerne. Der er intet så smukt som en dans mellem to brandfolk.

Dag 2

Efter morgenmaden skulle vi mødes kl.08.15 for i bus at blive transporteret til Volvo Cars, hvor vi skulle tilbringe hele dagen.

Det var imponerende at se den kæmpe store fabrik, som nærmest er en hel by. Vi besøgte forskellige centre, hvor vi hørte om forskellige sikkerhedssystemer i Volvos biler, og vi så bilernes opbygninger, og hvor der var særligt stærkt stål, som kræver stærkt klippeværktøj. Der var også forskellige bilmodeller udstillet, som havde været involveret i ulykker eller crash-tests fra Volvos eget og meget imponerende crashtest-center.

Efter en god frokost i Volvos enorme kantine, blev det endelig tid til at komme på testbanen og prøvekøre Volvos nyeste modeller. Noget vi alle havde set frem til. Jeg må også sige, at det var noget, der fik den indre drengerøv op i os alle. De første par omgange blev kørt roligt og pænt, men så var det som om at den røde djævel på skulderen fik skubbet englen væk, og så gik det over stok og sten resten af eftermiddagen.

Kl.17.00 blev vi transporteret tilbage til hotellet, hvor vi igen mødtes på toppen af hotellet til sauna og spabad. Resten af aftenen var en friaften, og vores guider havde bestilt bord til den danske delegation

på en bøfrestaurant, hvor en stor fadøl ventede på os.

Dag 3

Dette var dagen, hvor vi kunne sove længe, og først skulle mødes kl.09.00 til opdeling i hold på tværs af landene, og herefter skulle vi på byvandring. Der var rundt omkring i Göteborg by opstillet forskellige opgaver, som holdene skulle løse i fællesskab. Også her spillede pensionisterne en stor rolle med at passe og guide os igennem opgaverne. Point blev givet alt efter hvor godt opgaverne blev løst, og vinderholdet ville modtage medaljer under banketten torsdag aften.

En del af de delegerede kunne ikke deltage i denne kulturelle kongurrence, da der samme formiddag blev afholdt styrelsesmøde på hotellet.

Kl.13.00 gik alle i samlet flok til Dicksonska, som er Göteborgs hus til modtagelse af officielle gæster. Her blev vi modtaget af borgmesteren, som bød os velkommen til Göteborg, og der blev fortalt ivrigt om byen og om vigtigheden af et godt redningsberedskab for byens borgere. Borgmesteren ønskede os alle gode dage, og herefter blev der serveret en overdådig frokost med vin, øl og vand i de meget smukke sale.

Kl.15.00 begav vi os så tilbage til hotellet og holdt friferiemiddag på øverste etage.

Om aftenen var det ciceronernes aften, og vores ciceroner Daniel og Jan-Bertil havde bestilt

bord på en god og meget hyggelig restaurant. Herfra gik vi på sportsbar, hvor der blev vist en for nogen, vigtig fodboldkamp. Senere gik vi alle til ro på hotellet.

NBS i København i 2014 og 2018.

På styrelsesmødet i Göteborg blev NBSs fremtid debatteret, og det var et udtalt ønske, at sammenholdet skal styrkes, og dette kom der mange gode ideer til i løbet af mødet.

For repræsentanterne fra BOs side var det vigtigt af få afklaret, hvornår BO skal arrangere NBS!

Desværre måtte BO med accept fra NBS-styrelsen aflyse studiedagene i København i 2010, idet vi netop var blevet optaget i 3F, og denne optagelse betød bl.a., at vi skulle have en masse ting på plads, og derfor blev der ikke tid til at arrangere NBS.

På styrelsesmødet i Göteborg tilbød BO at afholde studiedage i 2014 og igen i 2018, og alle i styrelsen var glade for, at København igen går forrest i kampen for at holde NBS samlet.

Vi ser frem til at vise København og omegn frem for delegaterne i 2014 og igen i 2018. Såfremt der skulle sidde medlemmer med lyst til at deltage i arrangere studiedagene, vil vi gerne høre fra jer.

Dag 4

Kl.08.00 gik turen fra hotellet til havnen, hvorfra vi blev sejlet rundt om så forskellige dele af Göteborg fra vandsiden. Vi blev sat af nær Färjenäs brandstation, hvor redningstjenesten også havde deres redningsskole og dykkerskole, som uddanner erhvervs- og redningsdykkere. Färjenäs er også specialstation for højderedning.

Hele formiddagen gik med foredrag om dykker- og redningsskolen og om hvordan man uddanner, videreuddanner og vedligeholder redningsfolkernes kompetencer.

Denne dag var der også et foredrag om brandfolks risiko for at få kræft, og der blev informeret om hvilke muligheder, der findes for at mindske denne risiko. Det var et meget spændende og uhyggeligt foredrag, og det viste, at det er samme problematikker brandfolk står overfor i hele verden i forhold til kræft, og at det er en opgave, som de faglige organisationer skal stå fast på skal løses. Og det kan løses, hvis viljen er til stede hos arbejdsgiverne, og hvis adfærden hos visse brandfolk ændres i forhold til skift af branddragter efter indsats osv. Det er et emne, vi vil komme til at høre meget mere til i fremtiden, og det er et arbejde, som Brandfolkernes Organisation også arbejder med på forskellige fronter allerede idag.

Udover disse foredrag blev der vist materiel frem i den helt store stil, højderedning, tungredning og bekæmpelse af giftige gasskyer bare for at nævne nogle. Der var også udstillinger fra studiedagenes mange sponsorer, og her kunne vi bl.a. se det nyeste grej fra klippeværktøj og branddragter til overtryksventilatorer, termokameraer og afstivningsudstyr, og samtidig få en god snak med repræsentanter fra de forskellige producenter.

Kl.16.00 gik turen tilbage til hotellet, og her kunne vi, vanen tro, lige nå en tur på øverste etage inden den store banket kl.19.00.

Banketten

Kl.19.00 var alle samlet i Valands Festvåning i det pæneste tøj, der kan opdrives til lejligheden, og her blev vi opvartet af en hel hær af tjenere, alt imens der blev spist dejlig mad, holdt takketaler, uddelt medaljer til det vindende hold fra byvandringen, udnævnt nye NBS-æresmedlemmer, og ikke mindst blev NBS-fanen overrakt til næste års værter, som er fra Bergen. Denne banket er en stor oplevelse, idet den er meget højtidelig, og fordi den er afslutningen på de fire dage i selskab med brandfolk, som igennem årene er kommet meget tæt på hinanden.

NBS-dagene kan i Bergen fejre 75 års jubilæum, så her kan delegaterne forvente nogle særdeles særlige dage, og antallet af delegerede bliver sat op, så der gives mulighed for de "gamle" (æresmedlemmer) at deltage.

Hermed vil jeg gerne benytte lejligheden til at sende en kæmpe TAK til Göteborg her fra Danmark, fordi det lykkedes at afholde nogle meget gode og vellykkede dage, og vi glæder os til at se jer her i København i 2014.

1. MAJ PÅ SVANEVEJ

Formand i Chaufførernes fagforening
Jakob Andersen

Jakob Andersen bød velkommen, glædede sig over fremmødet og startede med at kommentere på den politiske situation og Lars Løkkes nytårstale som oplæg til et tidligt valg. Et oplæg som Istedet gik mod en anden politisk dagsorden.

Han talte om 'Genoprettelsespakken' som påfører de mest udsatte udgiften for den globale økonomiske krise, som er skabt af liberalismens grådighed.

Og om begrænsninger i mulighederne for arbejdsløshedsdagpenge, videre- og efteruddannelse samt reduktion i fradraget for fagligt kontingent, sammen med udskydelse af tilbagetrækningstidspunktet fra arbejdsmarkedet.

Han kommenterede regeringens manglende lyst til at øge befolkning og arbejdsstyrke med ufaglærte- og almindelige personer udenfor Danmark, og konkluderede desuden, at kun de mest velbegerede ufrivilligt barnløse, åbenbart skal have adgang til kunstig befrugtning.

"Meningsmålingerne udtrykker danskernes ønske om en fair løsning på fremtidens udfordringer for at bevare velfærdssamfundet, så det er pinligt, at statsministeren trækker tiden for udskrivning af valg."

EU kvalifikationsbevis/Uddannelsespolitik

Formanden roste EU initiativet, som vil højne kvaliteten i faget; men havde til gengæld ikke meget tilovers for DI's rolle i sagen om betaling af EU-kvalifikationsbeviset.

"De ansvarlige politikere på Christiansborg, burde have indskrevet betalingsforpligtelsen til virksomhederne, da man ratificerede forholdet i Dansk lovgivning. Sådan er det i øvrigt i alle andre medlemslande undtagen Spanien og Danmark."

Sagen er landet med at pengene foreløbig tages fra kompetancefonden på ATL- og AKT området, så chaufførerne holdes skadesløse. Formanden gjorde klart, at løsningen kun er midlertidig og skal løses ved overenskomstfornyelsen i 2012.

Organisering

Jakob Andersen talte videre om tilbagegang i medlemstilslutningen til fagbevægelsen. Som han bl.a. forklarede med at flere får længerevarende uddannelser, og flere nye job skabes i sektorer, hvor behovet er anderledes end i den traditionelle fagbevægelse.

Med de positive briller på, konstateredes, at det går rigtigt godt i Chaufførernes Fagforening, hvor vi i 2010 havde stor fremgang i medlemsantallet, og med nye tiltag har formålet at bremse den negative udvikling. *"Jeg tror på, at det også kan lade sig gøre generelt."*

"Desværre vælger nogle medlemskab fra, eller det der er værre: bliver medlem af en 'gul fagforening', samtidig med at de opnår samme rettigheder i form af løn og arbejdsvilkår, som de rigtigt organiserede kolleger."

Budskab i dag er: *"Det kan altså ikke være rigtigt, at man kan gå rundt gratis og opnå samme vilkår på Jeres regning! Derfor vil vi være en meget aktiv medspiller for, at få iværksat tiltag, som kan ændre på det urimelige nasser!"*

Afslutningsvis og traditionen tro, var der tak til frivillige fra Seniorklubben og ønsket om forsat rigtig god 1. maj med slutformaning: "Pas godt på jer selv og jeres familie."

Lise Thorsen taler ved 1. maj i CF

Lise Thorsen, socialdemokrat og medlem af Københavns Borgerrepræsentation

..talte om unge år med hygge 1. maj og mødet med de gamle traditioner, medlemskabet i S og Borgerrepræsentationen, funderet i ønsket om at stå sammen.

1. Maj festen hædrer dem, der sloges for et velfærdssamfund, som misundes i hele verden. Hvor ret og pligt fulgtes ad, vi løftede i flok, passede på hinanden, støttede hinanden. Samlede dem op, der faldt. Et samfund det tager lang tid at bygge op, men ingen tid at bryde ned, og nedbrydningen, er i fuld gang.

Vi står midt i svære tider, med hundrede tusinder arbejdsløse, mange tusinde på kontanthjælp, som ikke hjælpes videre.

Regeringens eneste svar er halvering af dagpengeperioden, loft over støtten til erhvervsuddannelserne og

over skattefradraget for faglige kontingent. I mens nyder den rigeste del af befolkningen godt af skattelettelser. Der er ingen tvivl om, hvem der er inde i varmen og ude i kulden!

Men vi vil en anden vej

Vi er trætte af det delte Danmark, at tænke dem og os, at der skal være så stor forskel på mennesker. Og vi er trætte af, at dem, der virkelig knokler, får et spark bagi og en lang næse, hvis de bliver fyret, mens andre får klap på kinden og skyhøj bonus.

Vi er SÅ trætte af at Lars Løkke og hans ministre. Vi vil af med dem, inden de laver flere ulykker. Vi vil ha' en anden regering - nu og et samfund, der bygger på de gamle dyder frihed, lighed og solidaritet.

Derfor har vi stadig brug for en 1-Maj fest til at minde os om at kampen ikke er vundet endnu. Og måske endnu vigtigere: At vi ikke må give op, før den er vundet. - **God 1. Maj.**

Med god hjælp fra Seniorklubben, var det opstillet overdækning, borde, bænke, pølsevogn og ikke mindst 2 udsænkingssteder og musikken spillede lystigt.

I slyngelstuen var børn og folk med hang til forsvindingsnumre forsamlet om årets tryllekunstner, som fik de helt store grin frem blandt store som små tilskuere.

Efter veloverstået traditionsrigtig afsyngning af *"Når jeg ser et rødt flag smælde"* sivede alle ud på Svanevej hvor Pipes and Drums, havde taget opstilling med politiet i front. Så blev fanerne foldet ud og linet op. Flot så det ud i det blændende solskin, da optoget drog af sted mod Fælledparken og en forsat dejlig 1. maj.

Tekst og billeder:
Per Thomsen CF

SENIORNYT

Sommeren er kommet, og vi har igen haft en vellykket sommerudflugt til restauranten De Hvide Svaner i Karrebæksminde den 31. maj.

Vi tog af sted fra Ingerslevsgade kl. 10, og det var igen med Valby Busserne, som er nogle dejlige bekvemme busser, og der er mulighed for at købe kolde drikke under vejs, hvis tørsten skulle blive for stor.

Vi kørte derefter til brandstationen Dæmningen, hvor det var muligt at blive samlet op, her stod de sidste deltagere på busserne, og så gik det af sted mod Karrebæksminde.

Der var 87 deltagere i 2 busser, og de havde taget det gode humør med, og det gav naturligvis en rigtig god stemning.

Vejret var selvfølgelig godt, det skal det jo være, når vi tager på sommerudflugt, det var solskin og blå himmel fra morgentunden, men det ændrede sig en smule, da vi skulle hjem om aftenen regnede det, men det gjorde knap så meget.

Vi skulle være fremme ved frokostbordet kl. 12, så vi havde et par timers kørsel til rådighed, men vi ved jo, at der er nogle der

gerne vil have en pause, så der var der planlagt et stop på vejen, hvor det var muligt at strække de gamle ben trætte ben med videre..

På en rastesteds ved Boserup på Næstved Landevej stod helt tilfældigvis vores kasserer Bent Wenneberg og hans kone Lis med deres medbragte minibar og serverede kolde drikkevarer.

Fremme på

De Hvide Svaner var bordene dækket klar til indtagelse.

Alle havde fået at vide i busserne, hvor de skulle sidde, så det varede ikke ret længe, så var alle bæn-

ket, og der bredte sig en summen om gamle dage. Sildene var serveret på bordene, så der gik ikke mange minutter før snapsevisen klingede højt og klart igennem lokalet.

Vi fik en dejlig buffet med varmt og koldt, og efter maden var der kaffe, med hvad dertil hører. Det var så tid til at få rørt benene, og her var det Jørn Bonde og Christine, som underholdt os i Josty til 30 års festen sidste år, de sørgede for at alle havde mulighed for lidt motion.

Vores suppleant i bestyrelsen Erling Salhauge, som er en af visens venner, han kastede sig over mikrofonen, og fik forsamlingen til at synge med på sine viser.

Der skulle også denne gang overrækkes en gave til den ældste deltager, som endnu ikke har fået en sådan, og her faldt loddet på 227 Poul (Skævinge) Jørgensen, som fik gaven overrakt af klubbens næstformand Erik Christensen.

Da klokken så blev omkring 17.15, så var festen slut, og det var tid til at finde bussen og vende snuden hjemad.

Nu kommer så 10.000 kr. spørgsmålet, hvor skal vi hen næste år 2012?

Det vides ikke, men bestyrelsen vil arbejde på sagen!

Fødselsdage.

12/6. Bent Nielsen (178), Ajax Alle 41, 2650 Hvidovre. 70 år.

22/6. Ole Dahl (Værksted.) Borgm. Jensens Alle 8 st. 2100 Kbhvn. Ø. 75 år.

23/6. Kurt Holck (666) Oksbølvej 22, 4600 Køge. 75 år.

26/6. Inge Nielsen Eiderstedsgade 10, 3. tv. 1761 Kbhvn. V. 80 år.

31/7. Torben Hansen (605) Ejbydalsvej 158, 2600 Glostrup. 75 år.

6/8. Jørgen Peder Møller (541) Nørrevænget 58, 3500 Værløse. 80 år.

Dødsfald.

Obm. (268) Alfred Elmgård Nielsen døde den 31. marts 2011.

Bmd. (385) Bent Friland døde den 1. april 2011.

Bmd. (128) Bjarne Lomholt Tvede døde den 5. april 2011.

Obm. (292) Henry Knudsen døde den 2. maj 2011.

Orientering.

Til de medlemmer, der for første gang har fået en E-mail adresse, eller de der endnu ikke har meddelt, at de allerede har en sådan, vil jeg bede om, at I sender en mail til mig spsp@ishoejby.dk, så kan jeg registrere jer, så I fremover får sendt informationer fra klubben på mail.

Jeg vil bede jer om jævnligt at tømme jeres "indbakke", det sker tit, at jeg får mails retur med besked om, at der ikke er plads i modtagerens indbakke.

Husk også at sende adresseændring, hvis tilfældet er at I flytter bopæl.

Seniorklubben er åben for alle medlemmer af Brandfolkenes Organisation, samt de der naturligvis har et medlemskab af seniorklubben fra tiden før overgangen til Chaufførernes Fagforening. Brandfolkenes Seniorklub er grundlagt af Brandfolkenes Organisations kasserer Carsten Ekholm i 1980 og derfor fortsat en klub under Brandfolkenes Organisation.

Brandfolk organiseret i BO, og som er i arbejde, altså ikke pensionerede kan, hvis de vil støtte seniorklubben, få et passivt medlemskab, det koster et kontingent på 110 kr. halvårligt, og giver adgang til alle klubbens møder og aktiviteter.

Pensionerede brandfolk fra BO, som vi i seniorklubben kalder aktive medlemmer betaler et kontingent på 200 kr. halvårligt.

Spørgsmål i forbindelse med medlemskab af Brandfolkenes Seniorklub kan sendes til formanden Sven Præst, Søsvinget 21, 2635 Ishøj, eller på E-mail: spsp@ishoejby.dk

Bestyrelsen ønsker alle en rigtig god og lang sommer, og vi ser frem til mandagsmøderne starter op igen i efteråret, det sker første gang mandag den 3. oktober.

Sven Præst.

Indbygget brandsikkerhed

Rockwool stenuld giver ekstra sikkerhed

Rockwool stenuld har markedets suverænt bedste brandmodstandsevne. Den tåler over 1000 °C og er klassificeret i den bedste brandklasse (klasse A, ubrændbar). Rockwool afgiver desuden ingen brændende dråber og minimal røg ved en brand.

Disse afgørende egenskaber kan sikre, at mennesker kommer ud af bygningerne, og at slukningsmandskabet kan nå at slukke branden, inden bygningen overtændes og styrter sammen.

Få mere at vide på www.rockwool.dk

ROCKWOOL[®]
BRANDSIKKER ISOLERING

www.rockwool.dk